

*DTCF'nin Kuruluş Hazırlıkları Üzerine*¹⁰⁶

Cumhuriyet devrimizin Ankara Üniversitesi bugün sekiz fakülte halinde çalışmaktadır.¹⁰⁷ Bunlardan Hukuk Fakültesi, Ankara'da 5 Eylül 1925 tarihinde ilk kurulan yüksek öğretim kurumu olmakla beraber, asıl fakülte ünvanını 1940 yılında almıştır.

Bu itibarla fakülteleri kanun numaralarına göre bir sıralamaya koyarsak, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin Ankara Üniversitesi bünyesindeki ilk fakülte olduğu görülür.

Büyük Millet Meclisi'nde, kurulması kararlaştırılan Ankara Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, 14 Haziran 1935'te 2795 numaralı kanun ile resmi kimliğini almıştır.

¹⁰⁶ *Tarih Araştırmaları*, no: 1, 1957.

¹⁰⁷ Yüksek öğrenim kurumlarının Ankara'da kuruluş ve fakülte oluş tarihleri:

Fakülte	Kuruluş	Kanun T.	Kanun No.
Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi	14.06.1935	1935	2795
Hukuk (Mektebi) Fakültesi	05.09.1925	1940	3848
Fen Fakültesi	11.09.1943	1943	4292
Tıp Fakültesi	09.06.1937	1945	4761
Ziraat Fakültesi	23.05.1933	1948	5234
Veteriner Fakültesi	23.05.1933	1948	5234
İlahiyat Fakültesi	04.06.1949	1949	5424
SBF (İstanbul Mülkiye)	20.06.1949	1950	5627
Üniversiteler Kanununun kabulü	13.06.1946	1936	

Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne verilen kanunun mucip sebepleri, Maarif ve Bütçe encümenlerinin tezkereleri ile önerilen değişiklikler ve kanun metni fakültemizin kuruluş tarihinin ilk belgeleridir.

14 Haziran 1935 Cuma günü TBMM'de bu kanun görüşülürken Milli Eğitim Bakanı Saffet Arıkan diyor ki: *"Atatürk'ün yüksek dehasından doğan ve kendi kutlu eliyle yaratılan tarih ve dil hareketi; bunlara bağlı olan arkeoloji ve coğrafya bilgileri için Ankara'da bir fakülte açılacaktır."*

Kanundaki I. Madde ise şudur:

Ankara'da bir Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi açmak için Kültür Bakanlığı'na yetki verilmiştir.

Gerek bu kanun maddesinde, gerekse Milli Eğitim Bakanı'nın sözlerinde, Fakülte'nin ismi saptanmakta ve Atatürk'ün bu işle yakından ilgisi TBMM üyelerine bildirilmektedir. Gerçekten, Cumhurbaşkanı Atatürk, bu fakültenin ismini bizzat koymuş ve kuruluşu ile yakından ilgilenmiştir.

Bunun, hazırlık evresi bildiğime ve tanık olduğuma göre şöyledir: Bundan önceki yazılarda okunduğu gibi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin esasını Türk Tarih ve Dil Kurumlarının kuruluşunda aramak lazımdır. Özellikle Türk Tarih Kurumu'nun çalışmaları Fakülte'ye yol açmıştır.

Türk Tarih Kurumu Genel Sekreteri ve Milli Eğitim Bakanı olan Dr. Reşit Galip (20 Eylül 1932-13 Ağustos 1933) zamanında fakülteye esas olacak konular üzerinde hassasiyetle durulmuştur. Hikmet Bayur'un (Türk Tarih Kurumu üyesi) Milli Eğitim Bakanlığı zamanında da (28 Ekim 1933-9 Temmuz 1934) Tarih ve Dil Kurumlarının çalışmaları gayet yoğun olarak devam etmiştir.

1935 yılının 11 Martının karlı gecesinde, Çankaya'da Atatürk'ün sofrasından erken saatlerde kalkılmış, yandaki aynalı salonda bir grup halinde konuşuluyordu. Milli Eğitim Bakanı Abidin Özmen'e Atatürk birdenbire şu emri vermişti: "*Not defterinizi çıkartınız ve söyleyeceklerimi lütfen yazınız.*"¹⁰⁸

Bu yazılar Ankara'da bir "Tarih-Coğrafya Fakültesi"nin kurulması için Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılacak hazırlıklara ait idi. Bu konu epey zamandır Atatürk'ün çevresinde konuşuluyordu.

Fakat görülüyordu ki, Atatürk kararını bu gece vermiş ve Milli Eğitim Bakanı'na bu notları yazdırmıştı. Eğer daha önceki fikri hazırlık evresi izlenmemiş olsa, Atatürk'ün o gece birdenbire bu emri verdiği sanılırdı. Halbuki yıllardan beri bu konuları olgunlaştırmış ve herkesin düşüncesini bu işe hazırlamış bulunuyordu. O gün, gündüz saatlerinde Tarih Kurumu çalışmalarından söz ederken, bu özel kurumdan başka, resmi bir kuruluşun zarureti üzerinde durmuş olduğunu hatırladığım için, o geceki emir bana hiç ani bir karar gibi gelmemişti. Hatta gündüz, "*Tarih ve Dil Kurumlarını akademi yapabilmek için, bir fakülte mi kurmak, yoksa Avrupa ve Amerika'ya öğrenci mi göndermek daha yararlı olacaktır?*" diye bana soru sorduğu zaman, fakülte açmanın Ankara Üniversitesi'nin kurulmasına önderlik edeceğini, fakat öğrencilerin Batı ülkelerinde yetişmesinin de paralel yürütülmesi düşüncesini savunmuştum. "*Cumhuriyet başkentinin her çeşit müesseseleri Ankara'da kurulmalı*" idi; Atatürk bunu istiyordu, "*bu ise tarih-coğrafya tedrisatı [öğrenimi] ile başlamalı*" dediği zaman, ben bir edebiyat fakültesinin kurulmasından söz ettim. Fakat Atatürk ta-

¹⁰⁸ Bu notları Sayın Abidin Özmen'den istedimse de, kendisi defterini bulamadığını bana yazı ile bildirmiştir.

rih ve coğrafyanın fakülte ismi olarak alınmasının, dikkati çekme bakımından yararlı bulunduğunu ve bu konuların özellikle önemini belirtmenin de işe yarayacağını ifade ediyordu. Çünkü Birinci Türk Tarih Kongresi'nde bu her iki bilim kolu belli başlı konular arasında yer almıştı.

Atatürk tarih için şu noktaları önemli addediyordu:

Türk tarihinin ana kaynaklarını araştırmak,

Arkeoloji yolu ile yeni bilgiler sağlamak,

Tarihte ve bugün ırki karakterleri, antropoloji metodlarıyla tespit ettirmek.

Tarihe yardımcı ilimlerden olan arkeoloji, antropoloji-etnoloji sahasında ise, Türk tarihi bakımından yepyeni bir çalışma konusu vardı. Bütün bunlar yabancı uzmanlar tarafından incelenmekte ve yurdumuzun arkeolojik zenginlikleri bize ve dünyaya bu vasıta ile tanıtılmakta idi. Çünkü tarihte unutulmuş olan bu bilgilerle, bizler meşgul olmuyorduk. Onları ancak yabancı uzmanlar inceliyor, yazılı metinleri okuyup yorumluyorlar ve yayın yolu ile bilim dünyasına tanıtılıyordu. Fakat asıl bu yurda sahip olan biz Türkler, bu işte seyirci ve başkalarından öğrenci durumunda idik. Türk Tarih Kurumu'nun ilk tüzük tertibinde, bizim de arkeolojik kazı yapmamızı önerdiğim zaman, Müzeler Müdürü merhum Halil Ethem Bey (Eldem), *"Bu iş için mütehassıs ekipler ister, bizde ise henüz bu sahada yetişmiş kimseler olmadığı için arkeolojik hafriyat yapmak mümkün değildir"* demişti.

Israrım üzerine ilk tüzüğe, "İcap eden yerlere araştırma ve keşif heyetleri göndermek" ibaresi yazılmıştı. İşte bunlardan sonra hükümet, Atatürk'ün direktifi ile Avrupa ve Amerika'ya bu alanlarda yetişecek öğrenciler göndermiş ve onların yaz aylarında yurdumuzda incelemeler yapmalarını sağlamıştı.

Türk Tarih Kurumu, Ahlatlıbel ve Alacahöyük'te arkeolojik kazılara girişmiş ve başarılı olmuştu. Atatürk bu işlerle çok yakından ilgili idi. Ancak arkeoloji, antropoloji-etnoloji alanlarında gençlerin kendi ülkemizde ve bir fakülte çevresinde yetişmeleri şarttı. İşte bu gaye ile Antropoloji-Etnoloji Enstitüsü (Prof. Dr. Şevket. Aziz Kansu'nun yönetiminde) İstanbul Üniversitesi'nden daha geniş bir programla Ankara'da yeni açılacak fakültede yer almalı idi. Arkeoloji ise yine tarihe yardımcı olmakla beraber, yurdumuzun en çok arkeolojik zenginliklerini metotlu bir şekilde ortaya çıkaracak ve gençleri bu bakımdan yetiştirecek bir merkez olacaktı.

Atatürk'ün tarih çalışmaları yanında, o sıralarda daha çok meşgul olduğu konu dilimizin sadeleştirilmesi ve genellikle dil teorileriyle, Türk dilinin tarih içinde ve bugün taranıp incelenmesi idi. Bu ilk önceleri tarih içinde yapılabilir diye düşünülüyordu.

Fakülte'nin ismi için de ilk olarak Tarih-Coğrafya yazdırmasının sebebi şudur: Atatürk, coğrafya ile tarihin sıkı işbirliğine daima işaret eder, özellikle iki bilginin paralel gitmesini ve coğrafi koşulların açıklaması yapılmadan, harita rehberliğinden yoksun bir tarihin hiç bir işe yaramayacağını kabul ederdi.

Türk Tarih Kurumu, ilk kurulduğu yıl, derhal bir Tarihi Atlas bastırmış (Harita Umum Müdürlüğü) ve coğrafi incelemelerin tarihe temel oluşturması lüzumlu saymıştır. Örneğin, Türklerin anayurdu Orta Asya'nın, kuraklık olayını anlamanın, ancak coğrafi ve hatta jeolojik incelemelerle mümkün olacağı kabul ediliyordu. Fakat bir de ayrıca yurdumuzun coğrafyası, bizler tarafından incelenip yazılmalı idi. Bu münasebetle şunu hatırlıyorum: Fakülte kurulurken programları üzerinde konuşulduğu esnada, Atatürk, Prof.

Muzaffer Göker'e (fakültenin ilk dekanı) coğrafya öğrenimi ve incelemeleri için uzun bir not yazdırmıştı. Orada saptadığı düşüncelere, "Coğrafya eğitiminde, dershaneden ziyade, arazi üzerinde hoca ve talebenin çalışmaları ve gözlemlerinin esas alınması lazım geldiği ve yeni metotlara göre incelenecek bir Türkiye coğrafyasının yazılması gereği"nin altı çiziliyordu. Hatta Tarih gibi, bir 'Coğrafya Kurumu' kurulmasını düşünen Atatürk, bu uzun notların sonunda, fakülte açıldıktan sonra

"İhtiyaca göre, böyle bir teşekkülün lüzumu belli olacaktır" demiştir. Bu notun bulunup yayınlanması çok ilgi çeken tarihi bir belge olacaktır sanırım.

Fakültenin adına "Dil" kelimesinin eklenmesi ise, yine bu hazırlık evrelerinin ikinci aşamasındadır. Dil konusunda Atatürk'ün amacı iki cepheli idi:

1) Evvela, Türk ve Türkiye tarihine kaynaklık edecek bütün eski dillerin öğrenim ve araştırma merkezleri fakültede kurulmalı ve bu maksatla yabancı uzmanlar kendi ülkemizde Türk öğrencilerini bu çeşitli kollarda yetiştirmeli idi. Bunun için Orta Asya Türk tarihi ile ilgili Çineden başlayarak, Sinoloji, Hindoloji, Sümeroloji, Hititoloji, Hungarolojiden gayri klasik dillerden Latince, Yunanca, Arapça ve Farsça kürsüleri, fakülte kuruluş programında yer almış bulunuyordu. En eski dillerden Sümercenin Türkçe ile akrabalığı genellikle bu dili bilenler tarafından kabul edildiğine göre, bizde de bu alanda incelemeler yapılması gerekiyordu.

Aynı zamanda, bu eski dillerin incelenmesi ile Türk tarihi kaynaklarından, bizzat Türklerin yararlanması sağlanacak ve bu dillerin eski ve yeni Türkçe ile kıyaslamaları bilimsel metotlarla saptanması mümkün olacaktı. Bu esaslara göre kurulacak kürsülerde, bir taraftan filolojik öğretim yapılırken, diğer taraftan da

asıl tarihimizin ana kaynaklarını bugünkü dilimize yetki ile çevirebilecek gençlerin yetişmesi lazımdı. Tarihin araştırma metotlarını incelerken sentez yapılabilmesi için, filolojik belgelerin asıl uzmanları tarafından hazırlanması lazımdı. Çünkü bu binlerce yılın ötesinde evvela yazıları tamamen unutulmuş ve yeniden okunabilmiş (çivi yazısı) ve bazıları da henüz okunamamış (Eti hiyeroglifleri) yazı sistemlerinin öğrenilmesi ve sonra da yine tamamen ölü diller olan Sümer, Akat, Hitit metinlerini, tarihe yardımcı malzeme olarak, Türk filologların araştırması ve ortaya koymaları gerekiyordu.

Atatürk, bu konulara özellikle çok önem verdiği için, fakülte kuruluş programında bütün bu dillerin ayrı ayrı yeri olmuştur. Böylelikle bütün bu kolların enstitüleri, profesöründen öğrencisine kadar kurulmalı kütüphaneleri olmalı ve Ankara Fakültesi bu bakımdan '*humanitaire*' bir zihniyetin egemen olacağı bir bilim merkezi haline gelmeli idi. Çünkü XX. asrın hümanizma cereyanının ana kaynaklarının bunlardan çıkacağı muhakkaktı. Bu, bir taraftan dünya uygarlığına hizmet, diğer taraftan, Türk tarihinin karanlıklarına ışık vermek olacaktı.

2) Dil bakımından, Atatürk'ün ikinci hedefi, bütün lehçeleriyle Türk dilinin bugünkü ve dünkü durumunun bilimsel yollarla saptanabilmesidir. Dil Kurumu çalışmaları arasında bu esas olmakla beraber, asıl fakültede bu konuların yer alması gerekiyordu. Aynı zamanda dil teorilerinin incelenmesi ve Türkçenin bu teorilerdeki yerinin tayin edilmesi gerekiyordu.

Atatürk son yıllarında, bu nevi yabancı dil kitaplarını okumakta idi. İşte Güneş Dil Teorisi, bunun bir sonucudur. Fakat son hastalık günlerinde, "*Dil işimizde henüz bir istikrara [kararlılığa] varamadık, daha çok ve pek çok çalışmak lazımdır*" demişti.

Bütün bu dil konuları yanında, Atatürk'ün önemle üzerinde durduğu konu, yabancı dillerin öğretilmesi idi. Çünkü bugünkü uygar ve uluslararası dillerin esas yardımlarına her bakımdan ihtiyaç olduğu kabul edilerek, bu fakültede yüksek öğretim konusu olması hedef tutulmuştur. Çünkü yüzyılımızın uluslararası kültür dillerini sadece bir dil bilme olarak değil, o dilin üniversite çapında ilmi esaslarını, edebiyatını, hatta filolojisini bilmenin zorunluluğuna inanarak, bütün bunların ilk programda yer alması düşünülmüştür.

Abidin Özmen'den sonra, 11 Haziran 1935'te Maarif Vekili (Kültür Bakanı) olan Saffet Arıkan kurulacak bu fakülte için, Atatürk'ten, hemen her zaman yeni direktifler alıyordu. Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin kuruluş kanunu teklifi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde görüşülürken, başta da işaret ettiğim gibi, Saffet Arıkan, Atatürk'ün bu işe yakın ilgisini resmen açıklamıştır.

Aynı zamanda fakülte binasının planları üzerinde meşgul olan Atatürk, özellikle binanın dış görünüşü ile ilgilenmiş ve iç bölümlerinde yer alacak enstitüler ve kütüphaneler için düşüncelerini söylemiştir. Fakülte binasının yan taraftaki bağımsız bir kapıdan girilen kısmında, Türk Tarih Kurumu'na vakfedilmiş bir bölüm olmasını ve buranın, kütüphane, toplantı salonu ve bürolar şeklinde planlanmasını önemle istemiş ve emir vermiştir. Diğer taraftan, fakültenin tüzük ve programlarının saptanması konularında ise, bütün dünya üniversitelerinin program ve tüzükleri incelenmek üzere, Atatürk'ün emriyle getirilmiştir. Bugün fakültemizin dekanlık odasında bulunan bu belgeler, 1934-1935 yıllarına ait dünya üniversitelerinin programları ve tüzükleridir. Atatürk bu fakültenin yönetimini üzerlerine alacak kimselere, bu örneklerin göz önünde bulundurularak, kendi ülkemize ve tarihimize

uygun şekilde planlaştırılmasını, uygar ulusların deneyimlerinden yararlanılmasını istemiştir. Bununla beraber ismini “Dil ve Tarih-Coğrafya” koyduğu bu kuruluşun konularının esas hedefi, yukarıda da belirttiğimiz gibi, Türk dili ve tarihi ile Türkiye coğrafyasının bilimsel araştırmalarının yapılması ve bu işler için Türk gençlerinin yetiştirilmeleridir.

Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi’nin açılışı

Bütün bu hazırlıklar 1936 yılı başında kısmen tamamlanmıştı. Yeni bina yapılıncaya kadar, Evkaf Apartmanı, fakültenin ilk yerleşeceği bina olarak seçilmişti.

Fakültenin öğretim kadrosunda, Tarih ve Dil Kurumlarında çalışan üyelere görev verilirken, benim de ders vermem önerilmişti. O sıralarda Ankara Kız Lisesi’nde tarih ve yurt bilgisi okutuyordum. Bir üniversite fakültesinde görev alabilmek için, evvela bu bakımdan incelemeler yapmayı istedim ve 1935 yılının ilkbaharında Yugoslavya, İtalya, İsviçre, Fransa, İngiltere, Belçika, Hollanda, Almanya, Avusturya ve Romanya’da üniversite ve müze çevreleriyle temaslarda bulundum ve incelemeler yaptım. Yurda dönüşümde, Atatürk’e anlattığım gözlem ve incelemelerimin sonuçları, yeni fakültemizde görev alabilmek için, bizzat kendi formasyonumu bir Batı üniversitesinde tamamlamak üzere, hükümetimizden İsviçre’ye gitmek iznini aldım. 1935 yaz aylarında bir taraftan Avrupa üniversitelerinin programlarını incelerken, bir yandan da Atatürk’e bu konuda öğrendiklerimi anlatıyordum.

Öte tarafta, Türk Tarih Kurumu’nda Alacahöyük kazısına başlanabilmesi için, yönetim kurulunda uğraşıyorduk. Oradaki kazı neticesi birdenbire parlak olmuş ve bizlere cesaret vermişti. Bu itibarla Türk Tarih Kurumu’nun inceleme gezisi olarak Ege’nin arkeolojik

tarihi değerlerini, kalabalık bir heyetle beraber giderek araştırdık. Bu arkeolojik seyahat adeta Dil ve Tarih-Coğrafya Fakóltesi'nin bir hazırlık evresi gibi olmuştu. Fakóltenin öğretim kadrosunda, Avrupa'da bu alanda ihtisaslarını tamamlayanlar, fakólte dersleri için görevlendirilmişti. Çeşitli filoloji, arkeoloji enstitüleri için yabancı ve şöhretli bilginler, profesörler sözleşme ile getirtilmişti.

Böylelikle öğretim üyeleri atandıktan sonra, fakólteyi ağış töreni hazırlıkları ve öğrenci kaydı işi başlamıştı. İlk kaydedilen öğrenciler için lise mezunlarından gayrı, öğretmen okulu mezunlarının bir defaya mahsus olmak üzere alınması ricamı, Maarif Vekâleti kabul etmiş bulunuyordu. Buna uyarak, ilk öğrenciler arasında, öğretmen okulu mezunu olup bilfiil öğretmenlik edenlerden de yazılanlar olmuştu.

Yatılı talebelerin, kız ve erkek olmak üzere adedi yaklaşık olarak 120 idi (40 kız, 80 erkek). Bunlardan başka, gündüzlü öğrenciler de 280 olduğuna göre bütün mevcut 400'ü buluyordu.

1936 yılbaşımda İsviçre'deki ilk yarıyılımı bitirip yurda döndüğümde, Ankara'da fakültemizin açılış programı hazırlanıyordu. Maarif Vekili Saffet Arıkan, ilk dersimi vermemi önerdiği zaman, epey kararsızlık geçirmiştım. Çünkü Cenevre Üniversitesi'nde öğrenci olarak kaydedilmişim.¹⁰⁹ Yeni fakültemizde, özellikle "profesör" unvanı ile ders vermek istemiyordum. Fakat Atatürk'ün emri ile bu görevi üzerime aldım ve Türk Tarih Kurumu Asbaşkanı sıfatı ile bu ilk dersimi hazırladım. Ancak, o zaman Atatürk'ün bu ders için bana dikte ettirdiği ve üzerinde kendi el yazısı ile tas-hih ettiği kısımları yayınlamamıştım. Bu makalenin sonunda o yazıyı yayınlıyorum.

9 Ocak 1936 Perşembe günü, Ankara Halkevi'nin [bugün Resim ve Heykel Müzesi] büyük salonunda, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin açılış töreni yapıldı. Başta Atatürk, bütün hükümet erkânı, kordiplo-matik, milletvekilleri, profesörler, öğretmenler ve öğrenciler hazır bulunmuştu. O sırada Türkiye'ye resmi bir ziyaret yapmış bulunan Afgan Dışişleri Bakanı da töreni Atatürk'ün locasından izlemişti. Böylece, baş-kentin bir kültür hareketine, başta Cumhurbaşkanı olduğu halde, bütün resmi makamlar katılmışlar ve bu olaya en büyük önem verilmişti.

Maarif Vekili Saffet Arıkan'ın açılış nutkundan sonra, ilk dersimi "tarihe giriş" konusu üzerinde verdim. Ertesi günkü Ankara ve İstanbul gazeteleri bu her iki konuşmayı aynen yayınladılar. Sonra bazı dergiler de bunlardan alıntı yaptılar.

Gerek gazetelerde, gerek dergilerde Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin açılış töreni konusu, başmakaleler ve yazılarla kamuoyuna duyuruldu. Ankara Üniversitesi'nin ilk fakültesi böylece faaliyete geçmiş oldu.

¹⁰⁹ Cenevre Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik İlimler Fakültesi'nin Modern ve Yakın Çağlar Bölümü'ne kaydolmuştım.

Fakültemizin arşivindeki resmi belgelere dayanan bir tarihçesini yazmak hepimize düşen bir görevdir. Çünkü ulusların tarihini öğreten bir fakültenin, evvela kendi kuruluş ve gelişme tarihini yeni nesillere bildirmesi lazımdır.

Bu arşiv belgelerini kısmen inceledim. Fakat bu makalemde, daha ziyade, kuruluş öncesi olaylarda tanığı olduğum kısımlardan bazılarını saptamak istedim. Eğer diğer tanıklar da kendi bildiklerini yazarlarsa, bunlardan bir bütün çıkarmak mümkün olur.